AUTORAMENT

Słowo AUTORAMENT nie jest już używane samodzielnie – pojawia się tylko w jednym jedynym frazeologizmie: ktoś lub coś jakiegoś AUTORAMENTU, oznaczającym ‘ktoś lub coś jakiegoś rodzaju, jakiegoś pokroju’.
AUTORAMENT pojawił się w polszczyźnie w XIX w. i w zasadzie również w XIX w. zanikł. Oznaczał wówczas ‘zaciąg wojska’ i miał oboczną postać auktorament. Ze starych źródeł możemy dowiedzieć się, że były „regimenta cudzoziemskiego autoramentu” (czyli składające się z zagranicznych najemnych żołnierzy) i „regimenta polskiego autoramentu, tj. wojska narodowe” i że „do polskiego autoramentu należeli husarze, pancerni, petyhorcy, i lekkie chorągwie; do cudzoziemskiego: piechota z artyleryją, dragonja, węgierskie i janczarskie chorągwie” [SWil].
AUTORAMENT to zapożyczenie łacińskie: w łacinie auctoramentum była to zarówno umowa najmu, jak i sam najem na żołnierza, gladiatora, ale także – na płatnego zabójcę.